

KORE

SAVUNMA'SINA KATILMAMIZDA DİNÎ VE SİYASÎ ZARURET

*Korede şehitli in
mukaddes ma'nâsı*

T Ü R K L E R

*Hür yaşamak için ölümü göze almak ve alanlara
katılmak mecburiyetindedirler*

YAYAN

*İlâhiyyât kültür Te'lifleri
Basım ve Yayım kurumu*

Acun Basımevi
İSTANBUL
1950

K O R E

SAVUNMA'SINA KATILMAMIZDA DİNİ VE SİYASİ ZARURET

*Korede şehitliğin
mukaddes ma'nâsı*

T Ü R K L E R

*Hür yaşamak için ölümü göze almak ve alanlara
katılmak mecburiyetindedirler*

Y A Y A N

*İlahiyyât kültür Te'lifleri
Basım ve Yayım kurumu*

Acun Basımevi
İ S T A N B U L
1 9 5 0

KORE HARBİ İLE ALAKAMIZ

Kore harbinin mahiyeti ve şehitlik keyfiyeti

Yurtdaşlar arasında siyasî te'sirlerle iki fikir cereyanı icad edilmiş. bazı temiz yurtdaşlarımızın zihinleri karıştırılmış, onlara Kore harbinde öleceklerin şehit olmayacakları zannı telkin edilmiş deniyor. Demokrat bir milletde vakıa her kes murakabe hakkını kullanmak için milleti alâkadar eden şeyleri bilmesi lâzımdır. Her ferdin, her hareketin ma'na ve mahiyetini bilmesi tasvip etmesi hakkıdır ve en doğrusu da budur. Fakat politikacı telkinlerinin yanlış fikir aşılamalarına karşı, hakikati bilenlerin de hemen fikirleri düzeltme işine teşebbüs etmeleri, milletin menfaati namına elzemdir. Ve bu da her ferdin her zümrenin borcudur. İlâhî ve millî borcudur. İşte kurumumuz; kendi ünvan ve gayesinin icablarına uyarak kendine düşen borcu bu yazılarla ödemek istiyor.

Şehitlik keyfiyeti :

Kore harbinde şehit düşülmez esastaki menfi propaganda gösteriyor ki bir millet Din bilgisinden uzak tutulursa onun boş kalan mübarek başı ile politikacılar oynayabilir. Ne garip bir tahavvüldür ki, Dini politikaya âlet ederler endişesi ile halkı Din bilgisinden

senelerce mahrum tutmuş olan siyasî şahsiyyetler : bugün Kore hadisesi vesiylesi ile Dinden istifadeye kalkmış Kore harbinde öleceklerin şehit sayılmayacaklarına kadar muhalefeti yürütmüş deniyor. Bu şaya her kese ehemmiyetle hatırlatıyor ki milleti bilgisiz, vukufsuz yaşatmak yanlıştır. Hatta tehlikelidir. Dininin ictimâî kültüründen mahrum bırakılan halk; sırasına göre şunun bunun anlatışına bakarak fikir edinir. Anlatımlar da politikacı veya onların âletleri iseler işte Din bu suretle siyasete âlet edilmiş olur.

Şehitlik esasında şüphe telkininde politikacılar; şu muhayyel noktalardan istifadeyi düşünmüş olsalar gerek.

1) Korede harp var fakat Kore Türkiye hududunda değildir. Şimalî Koreliler Türk hududuna saldırmış ve Türkiyeyi tehdit etmiş değildir.

2) Bize saldırmayana bizim saldırmamız doğru değildir. Buna ne zaruret ne de mecburiyyet vardır.

Cevabı şudur :

1) Beşeriyete açılan İslâm devrinde bütün insanlar birbirine dayanır ve güvenir bir kül teşkil eder. Coğrafya hudutları insanlık alâkasını kesmez. Evin duvarları evin mahalle ile alâkasını kesmediği gibi Allah; Peygamberleri ve Kitapları; Allahın halkı olan insan cemiyyetinin Hak ve adalet üzere yaşamaları için göndermiştir. Ve Mûsevîlikte aile ve cemaat esasında insanları bitiş-tiren, nizamlıyan Din; İslâmlık devrinde bütün insanları içine almış, nizamlamış ve birbirine Allah namına bağlamıştır.

Kur'anı kerîmden :

(57 - Hadit - 25) : « Biz Resullerimizi vazih ayât ve mucizelerle gönderdik ve

**onlarla beraber kitap ve mizan inzal et-
tik ki insanlar adalette kaim olalar.»**

İzahı :

Bütün Peygamberler ve Kitaplar ve o kitaplarla ta'yin ve tarif edilen haklar ve hak esasındaki ölçüler, insanlara bildirilsin ve yer yüzünde insanlık hak ve hürriyetine malik bir cemiyet teşekkül etsin ve insanlar bâtil idarelerin batıl hükümlerinden kurtulsun gayesiyle Din gönderilmiştir.

Fakat :

Hak ve adalet üzere kurulmuş bir cemiyet emniyette kalabilmek için kendini koruması lâzımdır. Korumak için hakka tecavüz ve zulme tevessül edenlere karşı hakkı müdafaa lâzımdır. Yani bu esasta o cemiyetin birbirine dayanır ve güvenir bir halde bulunması lâzımdır. Bu günkü Birleşmiş Milletler Kurulunun temeli ve gayesi de budur. Ve esas vazife; dünyaya hakkı hâkim kılmak, bâtıla meydan vermemektir. Netekim Kur'ânı kerîmde gelir :

Hak — Bâtil :

**Kurân-ıkerimden : (21 - Enbiya - 18) :
Biz ancak hak ile batıla hücum eyleriz
ki hak batılı mahveder. Ve o zaman ba-
til da zail olur.»**

Diğeri :

**(8 - Enfâl - 8) : « Mücrümler bundan
ikrah edip istemezlersede [Allah] hakkı
yerine getirecek ve batılı izale ve iptal
edecektir.»**

Bu âyeti kerimelerden edineceğimiz esas fikirlerin başlıcası şunlar olsa gerektir.

Allah insanların yer yüzünde hakkın ve ictimaî adaletin tecellisine vasıta olacak demokrat bir idare kurmalarını ve onu bütün kuvvetleriyle yaşatmalarını istiyor, bu ne ile mümkün olacak. Demokrasiye muhalif tahakkümlerin dünyadan kalkmasıyla ! İşte Allah ; bu gayenin yer yüzünde husulünü beşeriyetin rüşdünü idrak ettiği islâmlik devrine bırakmıştır. Bu devrin umumî parolası (Hak) dan ibarettir. Muhalifi olan şer kuvvetinin adı (Batıl) dan ibarettir. Hakkı tesis ve îlâ işine müslümanlık devrini idrâk eden her insan memurdur. Ve bu mukaddes işe (îlây - ı kelimetullah) hareketi denir.

DÜNYADA MÜSLÜMANLIK DEVRİ

Müslümanlık; bir devrin umumî hüvviyetini ifade eder. Yani insanların manevî ve siyasi rüşde erdikleri devri ifade eder.

İmdi :

Bu devir; yalnız müslüman isim ve hüvviyetini taşıyan fertlerin, zümrelerin şahıslarına inhisar etmez.

Binaenaleyh :

Kur'ânı kerîmin nazil olduğu devirden itibaren dünyanın her insanı manevî ve fikrî rüşd devrine girmiş sayılır ve müslümanlığın ictimaî hayatını yaşamağa başlamıştır. Musevî; havrada, hıristiyan kilisede, müslüman; camide, ibadetini yapar, aileleri ve cemaatleri içinde kendi kitaplarının hususiyetlerine uyarlar. Fakat bütün insanlar arası münasebetlerde ve milletler arası

ictimai hayatda müslümanlık devrinin iktiza ettirdiği amellere yani digergâmlığa, tesanüt ve teavün mükellefiyetlerine uyarlar. O halde insanları dünyada bu devirde birleştiren iki müşterek esastır :

- 1) Allahın birliğinde birlik
- 2) Allahın iradesine teslimiyette ve dünyada tatbikinde birlik

İmdi :

Her dinin bu iki esas dışında hususî itikatları teferruatır. Ve hepsi devre devre insan oğullarını manevî ve fikrî rüşd devrine hazırlayıcı ta'lim ve terbiyelerdir.

Meselâ :

Her Kitap ehli; ferd ve aile ve cemaat terbiyesinin bütün teferruatını ; Mûsevîlikte, ve cemiyet terbiyesinin ideal fikirlerini; hıristiyanlıkta alır. Fakat tatbikat devrine müslümanlıkta geçer, zira bu ideal fikir; fi'li kurtarıcılığı hedef tutar. Bu ise fedakârlığı iktiza ettirir. Fedakârlık ta rüşde, olgunluğa ihtiyac gösterir. Nettekim İncil-i şerifde hazreti İsa kurtarıcılığa geldiğini ilân eder. [Luka — 19 — 10 ve Yuhanna — 12 — 47] Ve : «insanın dostları uğruna hayatını feda etmesi lüzumunda» beyan eder. Fakat putperest Roma imparatorunun müthiş baskısı altında esir hayatı yaşayan bir millete yaptığı telkin fiil sahasına çıkmadan kendisi göğe alınır.

Çünkü beşeriyet henüz mânevî ve fikrî rüşde ermemiştir. Hazreti İsa'nın da emrine tâbi başka bir kuvvet yoktu ki Roma imparatorunun esareti altında bulunan o halkı kurtarmağa fi'len geçebilsin. Hazreti İsa istikbale işaretle yalnız : (Yer yüzüne selâmet değil kılıç getirmeğe ve dünyayı ateşe vermeğe geldiğini) söyledi.

Ve böyle söylemekle Şu hakikati o günden bildirmiŐ oluyordu ki :

(Telkin ettiğim insanlık ideali zamanla insan iman ve vicdanında inkiŐaflar gösterecek, insanlar iman ve vicdanlarının emrettiği fedakârlığı gösterebilecek rüşde bir gün erecek, fi'li hareketlere gececek, ve dünyayı ıŐtırabından kurtaracaktır. Bu imkân kılıç ile, ateŐle tatbik mevkiine konabilecektir. Bu ateŐ bu günden yakılmıŐtır. Ve kılıç alma emri bu günden verilmiştir.)

Bu esasları tevsik eden ve insanları fedakârlığa, mücadeleye ve Hak yolunda ölümü göze almağa hatta her varlıktan vaz geemeğe sevk eden İncil-i Őerif, müeyyideleri :

(Matta - 10 - 34) : « Yer yüzüne selâmet getirmeğe geldim sanmayın, ben selâmet değil ancak kılıç getirmeğe geldim.»

(38) : «Ve haçını alıp ardımca gelmeyen [yani kellesini koltuğuna alıp beni takip etmiyen] bana lyık değildir.»

(Luka - 12 - 49) : « Ben dünyaya ateŐ atmağa geldim. EĞer Őimdiden tutuŐmuŐ ise daha ne isterim.»

(51) : «Dünyaya selâmet getirmeğe mi geldim sanıyorsunuz. Size derim ki hayır. »

Diğeri :

(Luka - 22 - 36) : «Ve [kılıcı olmıyan] esvabını satsın ve kılıç satın alsın. »

Diğeri :

(Luka - 14 - 20) : «Eğer bir kimse bana gelir ve kendi babasına, anasına karısına, çocuklarına, kardeşlerine, kız kardeşlerine, evet hatta kendi canına bugz etmezse [yani her şeyinden hatta canından vaz geçmezse] benim şakirdim olmaz. »

(31) : « Hangi kral başka bir kral ile harp için karşılaşmağa gittiği zaman yirmi bin ile üzerine gelene on bin ile karşı çıkabilirmiyim diye evvelâ oturup istişare etmez ? »

(33) : «Bunun için sizden her kim bütün varından böylece vaz geçmezse benim şakirdim olamaz [yani benim yapmak istediğim işi yapamaz ideal gayemi tahakkuk ettiremez.] »

Diğeri :

(Luka - 9 - 62) : «Sapana el vuran ve arkasına bakan [yani gözü arkada olarak işe sarılan] hiç bir kimse Allahın melekûtuna [yani Allahın iradelerinin yer yüzünde tecellisi için yer yüzünü hazırlamak işine] lâayık değildir. »

Diğeri :

(Yuhanna - 12 - 32) : «Ve ben yerden yükseltirsem [göklere alındıktan sonra] insanları kendime çekeceğim [yani insanlar idealimin tahakkukuna canla başla çalışacak bir rüşde ereceklerdir.]»

Diğeri :

(Yuhanna - 12 - 47) : « Dünyaya hükmetmeğe gelmedim. Ancak dünyayı kurtarmağa geldim. »

Diğeri :

(İbrânîlere - 13 - 21) : «[Allah] her iyi şeyde kendi iradesini icra etmek için sizi kemale erdirdin. Ebedler ebedince ona izzet olsun âmin. »

Diğeri :

(Matta - 16 - 24) : «Bir kimse arkamdan gelmek isterse [yani ideal yolumda yürümek isterse] nefsinin inkâr etsin [yani canından vaz geçsin] ve haçını [dar ağacını] yüklenip ardımca gelsin.»

Diğeri :

(Yuhanna - 15 - 13(12÷13)) : «Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. Bir adamın dostları uğruna canını vermesinden daha büyük sevgi kimsede yoktur. (14) eğer si-

ze emir ettiğim şeyleri yaparsanız, benim dostlarımsınız. »

Milletler arası durum hakkında :

(Markos - 9 - 40) : « Bize karşı olmayan; bizim tarafımızdadır.»

Diğeri :

(1 - Korintoslulara - 7 - 23) : «İnsanların kulları olmayın.»

Diğeri :

(1 - Korintoslulara - 15 - 28) : «Allah her şeyde her şey olsun.»

Demek ki :

Milletleri kulların esaretinden kurtarıp Allahın hizmetine kavuşturmak için onları hür ve müstakil hale getirmek zarureti beşeriyyete hıristiyanlığın iptidasında bildirilmiş ve Allahın gelecekte bunu yapacağı, böyle bir devri beşeriyyete açacağı haber verilmiştir.

İşte :

Bu gün Amerika bütün Anglo - saksonları ve Avrupalılar şahsî hüvviyetle müslüman değillerdir. Fakat müslümanlık devrinin umumiyetine, iktizalarına uymuş birer mücahididirler. Amerika; Allahın bayrağını çekmiş hürriyetçilerin önünde canıyla maliyle yürüyor ve hürriyetçiler de canlarıyla varlıklarıyla omuz omuza aynı safta mücadeleye girmiş bulunuyor.

Netice :

İncil-i şerifde sarıh, vazıh harp emirleri ve hükümleri yoktur. Fakat hıristiyanlar müslümanlığın geldiği asırdanberi harp ediyorlar. Kimi putperestlik devrinde-

ki Sezarizmi taklit ederek tecavüze kalkıyor, kimi müslümanlık umdelerini tatbik ederek müdafaa-i meşruaya, müdafaa-i nefse uğraşiyor, işte bu hal; dünyada hak ve adalet tamamiyle teessüs edinceye kadar, insanlar diktatörlere uymıyacak, emperyalizm ihtiraslarına kapılmıyacak derecede ma'nevî ve fikrî rüşde yükselinceye kadar böyle devam edecektir.

Tevrat-ı şerifde vakıa harp vardır. Fakat bu; nev'i hususiyetine münhasır bir nevi harptir, o da çölde kırk sene Din terbiyesi gören Musevîleri Filistine yerleştirmek için Filistinli putperestlerin imha harbidir. Bu; o devirden sonraki hayatta tatbik yeri bulamaz. Bunun haçlı ordular tatbik etmek istemişler fakat Allah muvaffak kılmamıştır.

Din mefhumu ve gayesi

Allah birdir. Allahın Dini de birdir. O da Allahın iradelerine teslimiyet Dinidir. Biz ona (İslâmiyyet) deriz. Ma'nâ aynidir.

Bu bir Dinin gayede iki safhası vardır.

- 1) Kurtulma devri
- 2) Kurtarma devri.

1 — Kurtulma devri Musevîlikle başlar ve hıristiyanlıkla devam eder.

2 — Kurtarma devri müslümanlıkla başlar. Allahın yer yüzünde hükümranlığı fi'len müsbet şartlar altında teessüs edinceye kedar da devam eder.

Birleşik milletlerin iş birliği etmesi ve Amerikanın Cenûbî Korenin imdadına koşması ve diğer milletlerin Koreye asker göndermesi bu cümledendir. Yani İslâmiyyet devrinin kurtarıcılık esasındaki mükellefiyetlerinin tatbiki ve fi'li hareketleridir.

Dinde tesanüd ve teavün :

Dinde gaye; dünyada sulh, salah, nizam, emniyyet ve refahtır. Bir kelime ile hakikî medeniyyetdir. Bu medeniyyete doğru yürümek ve dünyanın imâr ve islahında iş birliğinde bulunmak mükellefiyyetini rüşd devrini idrak etmiş her insan taşıyor ve Allahın insan hukukunu temin için neler yapmasını istediğini her kes biliyor ve artık her kes anlamıştır ki : Dünya sulhu bütün insanların müşterek ideâlidir.

Her kesin hayatî menfaati sulhtedir. Her kesin ümidi ebedî sulhe bağlıdır. Fakat bu maksatla insanlar birleşmedikçe bu ni'met ele geçmez. Dünya şerden, sulh; tehditten kurtulamaz. İşte Allaha inanan her insan; bu esasta işi benimsemiş ve iş birliğine hazırlanmış ve (Birleşmiş Milletler Kurulu) bu umumî kanaatin neticesi kurulmuştur.

Din bakımından Kore harbi

Kurumca bu yazıları yazmaktan maksadımız şu esasları aydınlatmaktır.

Din bakımından :

Evvelâ durumdaki hususiyete göre :

- 1) Kore yolu; Allah yolumudur.
- 2) Koreye asker sevki; i'layı kelimetullah mefhuma uygun bir mükellefiyyet hareketimidir
- 3) Kore harekâtına iştirak; cihad ve gazamıdır.
- 4) Korede vefat edenler şehit midir.

Saniyen umumi duruma göre :

Kur'ânı kerîmin emir ve neh'yettiği ictimaî hayat şartlarına nazaren :

5) Birleşmiş milletler heyetine azâ olmaklığımız meşru'mudur. Veya zarurîmidir değildir.

6) Birleşmiş milletlerle işbirliği ederek her hangi bir fedakârlığa girmemiz meşru'mudur. Veya zarurîmidir değildir.

7) Dine göre infıradcı siyaset ta'kibi mümkünmüdür değildir.

8) Dinimize göre dünyanın her hangi bir noktasında her hangi bir zümreye yapılacak tecavüz ve zulme karşı müslümanlar alâkasız kalabilir mi.

9) Dinimize göre Müslümanlar; her hangi bir noktada çıkarılacak fesada karşı yani her hangi bir zümrenin insanlara haksızlığa, zulme kalkışmasına lâkayd kalabilirler mi veya zalimlere iştirak ve yardım edebilirler mi meselâ bir zümrenin meşru' olmıyan menfaati için âmme menfaatini ihlâl edecek bir harekete müslüman katılabilir mi ?

Siyaset bakımından :

Durumumuzun iktiza ettirdiği s i y a s e t

10) Dünya durumuna göre ve Türkiyenin bulunduğu coğrafi mevki ve hüviyet ve hususiyetinin iktiza ettirdiği siyaset nedir

11) Türkiye bu siyaseti mi takip ediyor.

12) Bu siyaset zarurî midir değildir.

13) Bu siyaset Dinin iktiza ettirdiği hal ve harekâta uygunmu dur, değildir.

14) Türkiyenin dış siyaseti fırka siyasetimidir. fırkalar üstü, millî bir siyasetmidir.

15) Bu siyasetin bu gün değişmesi me'mulmüdür değildir. Bu siyaset nasıl başlamış ve nasıl bir inkişaf seyri takip etmiştir.

Dünyanın bu günkü durumunda

Milletlerin tâbi' oldukları kıymet ve ehemmiyet ölçüsü

Eski zamanda milletler; sırf maddî kuvvetleriyle ölçülürlerdi. Şimdi manevî ve fikrî varlık ve mahiyetleriyle ölçülüyorlar. Ve iyiliğe bağlılıkları ve insan hakları uğrunda yapabilecekleri fedakârlık derecesi ile tartılıyorlar.

Bu gün :

Bugün milletler; hür demokratlar ve komünistler olmak üzere yekdiğerine karşı birer cephede mevzi' almışlardır. Bir kısmı da cepheler dışında tarafsızlık örtüsüne bürünerek kenare çekilmişler, pasif kalmışlar ve mukadderatlarını yani hürriyet ve istiklâllerini cephelerde yer alan faal milletlerin faaliyetleri neticesine yani tesadüfe terk etmişlerdir.

Bunlar acz duyan milletlerdir, bu yüzden de faal milletler tarafından faaliyetlerine kıymet verilmeyen, müşterek davada vücûtlarından faide umulmıyan ve belki de vücûtları bir yük teşkil eden milletlerdir.

Gelelim Türkiyeye :

Türkiye; kurulduğu gündenberi (ya tam insan gibi hürriyet ve istiklâl ile yaşamak veya şerefle ölmek) düsturunu kendine bayrak edinmiş ve onu bu güne kadar sadakatle muhafaza etmiş ve bu uğurda dünyada hiç bir milletin yapmak zaruretinin duymadığı muazzam fedakârlıklara katlanmış, onun için de, hem dünyanın ma'nen en yüksek milletlerinden biri olmuş, hem de vaktini ve

bütün maddî varlığını harplerde, manevî varlığını kurtarmak için sarfettiği cihetle dünyanın maddeten en yoksul milleti sırasında kalmıştır.

Şimdi soruyoruz.

Dünyanın stratejik bakımdan en müthiş, en mühim kilit noktasında bulunan Türkiye; bundan böyle tabii olduğu düsturu değiştirirse yaşayabilir mi? Hayır !

Türkiyenin şimdiye kadar yaşaması; ölümü göze almış olmasından ve girdiği harplerde harbi düşmanına çok pahallıya mal etmesindedir. İmdi, dünyanın mukadderatını idare eden büyük devletlerin her biri, Türkiye azm ile kendi varlığını müdafaadan vaz geçtiği gün, Türkiyeyi ya kendi zaptetmek tama'ına kapılacak veyahut rakibi başka büyük devlet Türkiyeyi zaptedererek dünya muvazenesinde aleyhine tefavvuk temin etmesin diye Türkiyeyi işgal ve kendi hesabına müdafaa etmek fikrini edinecektir.

Halbuki :

Türklerin telakkisine göre bu iki tarz dahi Türk hürriyet ve istiklâlinin ma'nen ölmesi demektir.

Türk; bu telâkkiyi değiştirebilir mi? Hayır ! hiçbir fırka siyaseti; bu durumdaki Türklere bu telâkkiyi değiştirtemez. Zira Türkler bunu en büyük hıyanet bilir. İmdi Türkler; hiç bir uyuşturucu ve nihayet zehirleyip öldürücü siyasete fırkalar namına kendini kaptıramaz. Ve hiç bir fırka dahi böyle bir siyasetle ortaya çıkmaz, Türkün içinde yaşayan varlık buna müsait değildir. Fırkaların içinde olsun dışında olsun Türklerin imanı ve vicdanı birdir.

Bir acı hatıra :

Türkün daha birinci Cihan harbi arifesinde bulun-

duğu durumu, yani dünya mukadderatını idare eden büyük devletlerin nazarında bulunduğu tehlikeli durumu izah eden Şu hatıraya dikkat buyurun, tâ ki bugünkü durumun esas mahiyeti kavranabilsin.

Birinci Cihan harbi arifesinde Harbiye Nazırı bulunan Enver paŐa Ömer Fevzi Mardine o günlerin birinde acısını dökerek Şöyle diyor :

«Dünya bir harbe kayıyor. Bu harpte Türkiyenin bîtaraf kalmasına imkân yok. Taraplardan biri mutlaka ya Boğazları açmak veya sımsıkı kapamak için Boğaz mıntikasını işgal edecektir. Harpten sonra da Türkiye sulh masasında ta'vizlik kurbanlardan biri olacaktır. »

İmdi :

Türkiyeyi bu müthiş âkıbetten, en kötü ölüm şeklinden kurtarmak için devletin kararı; mutlaka büyük devletlerin alacağı cephelerden birine girmek ve bir değer ifade etmek için de azamî fedakârlığı göze almaktır. »

Fakat :

«Fakat ne hazin ki vaki' müracaatımıza tatmin edici bir cevap alamadık. Bu teklifi bizzat ben geçen gün Rus sefirine ve bugün de İngiliz sefirine yaptım. Her ikisine aynen Őunu söyledim: Bir harp vukuunda sizin cephenizde yer alırsak harp nihayetinde bizim hürriyet ve istiklâlimizi ve tamamiyetimizi devletiniz namına te'min edebilirmisiniz ? »

Maateessüf :

Her ikisinden aldığım cevap da aynı oldu : (Őimdilik bir Şey diyemez !) »

İşte :

Melhuz bir harp önünde yani, dünya muvazenesinin bozulacağı ve neticelerin meçhul, karanlık bir mahiyet alacağı devre önünde Osmanlılar kendilerini bu kadar yalnız, bu kadar emniyetsiz bulmuşlardı, ve neticede gözü bağlı ta'vize kurbanlık gitmemek veya tak-sime uğramamak ve böyle bir âkıbet karşısında yapayalnız kalmamak için Alman cephesinde döğüşerek bir muharip sıfatı iktisap etmeği tercih etmişlerdi ve Almanlara onun için el uzatmışlardı. Ve bereket versin Almanlar da ötekiler gibi müstagni davranmamışlardı.

Bu gün ne haldeyiz ?

Bu gün İngiltere ve Fransa gibi iki mühim müttefikimiz ve Amerika gibi güzel, pek mühim bir dostumuz vardır.

Bu müttefikleri nasıl edindik ?

Birinci Cihan harbinde gösterdiğimiz fedakârlık ve maddî, ma'nevî kazandığımız harp kıymeti ile :

Hatta :

Harp mütarekesini imzalamak üzere İngiliz donanması kumandaniyle müzarekereye me'mur olan muhterem Rauf bey [Orbay] avdetinde Ömer Fevzi Mardine şu sözü söylemişti: «İngiliz amirali diyor ki: Türk askerinin harp kıymatini, muhariplik meziyetini yakînen gördük. Bundan böyle İngiltere; Türk ordusunun İngiliz düşman bir devletin saffına girmesine tahammül edemez.»

İşte sonradan İngiltere ve Fransanın ittifakını ve nihayet Amerikanın dostluğunu kazanmamız bu yüzden olmuştu.

İkinci Cihan harbindeki bitaraflığımızı:

İkinci Cihan harbindeki bitaraflığımızı; muharip taraflar bizim tarafsızlığımıza hörmet ettiler de temin ettik sanılmasın, Allah korudu ve şu sebepleri yarattı: İngilizler ve Ruslar Türkiyenin Almanlarla birlikte harbe katılmalarından endişe ediyorlardı. Zira bu halde Almanlar; Rusyayı dolaşıp ve Kafkasları zorlayıp Şarka gitmek külfetinden kurtulacaklar, Türk dostluğu ile Orta şarkı harpsiz aşip şarka varacaklardı. Bu netice Alman gayesinin tahakkukuna yarayacak en kestirme yol, ve kolay elde edilecek bir âkıbet olacaktı, imdi İngilizler ve Ruslar bu yüzden tarafsızlıktan ayrılmamamızı istiyorlardı. Bizim işimize de bu geliyordu, Almanlar bizi yanlarında harbe sokmamak için türlü tama' verici vaidlerde bulundular. Fakat Türkler onları kat'iyetle red ettiler ve millî mîsak dışında hiçbir emelleri olmadığını kat'iyetle söylediler ve inandırdılar ki tarafsızlıklarını muhafaza için icabederse silâhla bile karşı koyacaklardır.

İşte Almanya; bu durumdaki Türkiyeyi zorlamayı ileri siyaseti için uygun görmedi. Almanlar bu işin hallini Rusya işinin sonuna ve Alman ordularının Batum — Tiflis — Bakû sahasına erişmelerine bıraktı. Fakat. (Stalingrat) daki mağlûbiyetleri bu plan safhasının suya düşmesine sebep oldu. Ve Türkiye dahi Allahın tertibi ile hem harbe girmekten hem de bitaraflığını her hangi bir tarafa karşı hasmâne kullanmaktan kurtuldu.

Bu günkü Kore işinde Türkiye :

Şimdiye kadar verdiğimiz malûmat; bu günkü durumumuzun icaplarını kat'î bir vuzûh ile göz önüne

koyamak içindir. Birinci Cihan harbinde nasıl bir mecburiyetle harbe girmiş isek, Yine aynı mecburiyetle bu gün Koreye asker göndermiş bulunuyoruz. Birleşmiş milletler azalığı ve İngiliz Fransız ittifakının ve Amerika dostluğunun rûhu aynı esaslara dayanıyor, hak ve hürriyeti için Türkiyenin ölümü göze alması sırası yine gelmiş bulunuyor, böylece müttefiklerinin ve dostlarının yanında pek tabîi olarak yer alması kat'î bir zaruret arz ediyor.

Bu günkü hususî münakaşalara gelince :

Evvêlâ vaziyeti göz önüne alalım Cenubî Kore taarruza uğramıştır. Bu taarruz; hür dünyaya karşı ilk hareket sayılmıştır. hür milletler iki mühim vazife karşısında kendilerini alâkalı bulmuşlardır: biri; Korenin hürriyetinin korunması ve zulümden kurtarılması, diğeri de Koreden sonra tehlikeye düşecek müşterek menfaatin müdafaası. Bunun için birleşik milletler müsellaah kuvvetlerle Korenin yardımına koşmağa başlamışlar, bu zulme tecavüze uğramış zaif memlekete Türkler dahi mahdut bir kuvvetle giderek bu imdad işine iştirak etmişlerdir ki, Türkler siyaseten ve Dinen buna mecburdular.

Bunun makbuliyeti ve meşruiyeti hakkında bazı yurtdaşlar endişede imişler. Onların endişelerini hürmetle karşılız. Millet; yapılan işlerin doğruluğu hakkında düşünmek veya endişe etmek hakkını haizdir. Demokrasi budur. Hakikatleri bilmiyenlere bildirmek de bilen her yurtdaşın boyun borcudur. Bitaraf kalmak mevzuuna ait siyâsî malûmatı yukarıda verdik. Gelelim bugüne göre durumu tahlile :

İkinci cihan harbinde bîtaraf kalabilmemiz; Allahın idare ettiği umumî siyasetin cereyanları ve vakayiin inkişafı içinde Allahın bize nasibettiği bir imkândı.

Bu; nev'i zamanına münhasır bir müstesna tali' ve mazhariyyetdi. Her zaman istersek bu bîtarafılığı temin ederiz ma'nasına gelmez. Bugün gelmediği ve bu gi-dişle yarın dahi gelmiyeceği gibi, Meğer ki Allah yeni-den bir mantikî imkân yaratsın.

DÜNYADA İCTİMAÎ ALÂKA ZARURETİ

Madem ki (Birleşik milletler) azasıyız. [ki bu yeri almak her millet için hayatî ve vicdanî bir zarurettir] ve madem ki Birleşik milletler Cenup Korelileri fi'len müda-faaya karar vermiş ve milletler Koreye asker göndermeğe başlamıştır. Elbette Koreye asker göndeririz.

Bir sual :

Esasen kendimiz tehdid altındayız. Hudûdumuz em-niyyetde değil, Bu durumda Koreye asker göndermek-te ma'zuruz diyemez mi idik.

Cevap :

Vazifemiz, Birleşik milletlerin kararına uymaktır. Kendimizi kendi başımıza düşünmek değil onlara danı-şıp birlikte düşünmektir. Birleşik milletler bize asker göndermeyin derse göndermemek, gönder d e r s e göndermektir. Dünya çapında hür demokratların mü-dafaası işini bir kül halinde birleşik m i l l e t l e r idare etmek mevkiine girmiştir. Bu gününü oldu-ğu gibi her milletin her ihtimale karşı yarınını düşün-mek de onlara terettüp ediyor.

Biz bütün varlığımızla ve tam bir sadakatle Birleşik milletlerin birleşik menfaatlerine arzı hizmette te-reddüt veya mazeretler serd edersek; kimse bizi zorla-maz, fakat ortada kalırız. Bütün dünya hür milletlerinin

iki cepheye ayrıldığı bu günde, ak, kara birbirinden ayrıldığı bir devrede, ve mücadele edebileceklerin mev-zie girdiği, âcizlerin de kenara çekildiği bir durum-da, biz kenara çekildiğimiz gün her fena âkıbeti gözü kapalı, eli bağlı kabul etmiş demek oluruz. Bu durum-da ise; müsavi haklar ve şartlar dairesinde ne Rusların, ne de hür milletlerin tam dostluğunu kazanmış olama-yız. Kurbanlık koyun gibi vaktimizi beklemeğe koyul-muş oluruz. Buna hangi Türk razı olur. Koca bir tarih bunun imkânsızlığına şahadet etmektedir.

Bu gün (26 Kasım 1950) radyo neşriyatında işittik. Amerika A'yân meclisi azasından bir zat şöyle bağırı-yor : (Demokrat milletlerin bazıları halâ Koreye asker göndermedi. Onlar bir gün taarruza uğrarlarsa kimse-den yardım beklemesinler)

İmdi :

Vermedikçe almak yok, müşterek menfaate hisse-dar olmak için hisseyi can, mal pahasına almak lâzım. İnsaniyete mal olmadıkça insaniyetden bir şey bekle-meğe kimsenin yüzü yok, insanlık hak ve hürriyeti da-vası can üstünde bir alâka ile ve canla, başla müdafaa edilmedikçe bir taraftan iyi bir şey ummağa imkân yok. Dünyanın sadakası ile şunun bunun ianesi ile, merhametiyle bir millete hürriyet ve istiklâl te'min etmek imkânı henüz bulunmuş değildir. Bu gün Çinlilerin Ko-rede Garplılara ölesiye saldırışı ibretle görülecek şey-dir. Bu saldırış; asırlarca birikmiş bir hıncın, bir ıstıra-bın aksül'amelidir. Bu güne kadar Garplılar yanında müsavi hak temin edemiyen Çinliler; bunu dünya ça-pında kendisine vaad eden komünistlere iltihak zorun-da kalmışlar ve onun temin ettiği silâh ve vesait ile garplıların üzerine atılmışlardır. Bu fedakârlığı; herhan-gi bir felsefî fikre hizmet için değil, asırlarca çiğnenmiş

insanlık haklarını kurtarmak ve onu tanımayanlara zorla tanıtmak için yapıyorlar. Yani: Ölümü göze almayınca, ve ölümünü pahalıya satmayınca ; insanca hayat hakkı te'min mümkün olamadığını Çinliler de gösteriyorlar.

İşte :

Vaziyet budur böyle bir vaziyet karşısında bitarafılığı düşünmek; kendimizi hadisetin seyri ne terk etmek olur, Bizim için en tehlikeli vaziyet de bu olur. Bütün dünya bir müşterek davâ güderken ve bu davaya bağlılık uğrunda bir fedakârlık, samimiyyet imtihanı geçirirken ve her millet; bu imtihanın neticesi ile mütenasip bir değer, milletler arası bir kıymet kazanmağa çalışırken bizim hareketsiz kalmamız nasıl olur ?

Türk ki sırf fedakârlığı sermayesiyle yaşamıştır. Canına, rahatına bağlılığa kalkması intihardan başka ne olabilir. Türk; milletler arasında müsavi haklara malik olarak yaşamak için bir Avrupalı kadar değil, biraz da daha fazla fedakârlığı göze almış olmak zorundadır. Hür milletler Türklere kendilerine müsavi hak tanıırken ve azası bulunduğumuz Birleşmiş milletler her kesi fedakârlığa çağırırken biz kendimizi nasıl kenara çekip özürler serd ederiz. Ve netice itibariyle tesadüflerin merhametine kendimizi terk ederiz.

Sırası gelmiş iken Kore meselesinin esasına temas edelim :

KORE MESELESİ :

Şimali Kore meselesi; bir mahallî mesele değildir. Bu mesele; muazzam bir şark meselesidir. Şarklıları garphıların efendiliğinden, tahakküm ve tasallutundan,

şarkı; garp müstemlekesi olmaktan kurtarmak meselesidir.

Çünkü :

Şark [yani Asya ve Afrika] asırlardanberi küçükü büyüklü garp devletleri tarafından müstemleke halinde taksime uğramış, kıyıları istilâ edilmiş, parça parça üzerlerinde tahakküm ve saltanat sürülmüş, Hinterlandı; mecburî bir pazar yeri ve kısım kısım birer istismar bölgesi haline konmuş, yerli halka ne insan muamelesi yapılarak eşit haklar tanınmış, ne siyasî ve iktisadî kalkınmalarına kardeşçe el uzatılmış, daima insanlık duyguları rencide edilmiş ve bunun acı aksülâmeleri şarklıların göğsünde birikmiştir.

Bura halkına manasız imparatorların uyuşturucu idaresi altında türlü mahrumiyet ve ıstırap çektirilmiştir. Yoksul ve geri kalan bu insanlar; hakdan, demokrasi-den bahsedince tedhiş ile susturulmuş, ayaklanınca başları ezilmiştir. Nesillerce tedhiş siyaseti altında, emniyetsizlik içinde; her haktan, her medenî hayat şartından mahrum bırakılan ve kıtlıklara, koleralara, vebalara milyonlarca kurban vermeğe alışdırılan bu yüzlerce milyon insan kitlesi; hinc ile doludur. Onun için bu günü fırsat bilmiş ve garplı hükmü altında bulunan yerlerde Rus silâhı ile baş kaldırmış ve mücadeleye başlamıştır.

Hal böyle iken :

Kanı bahasına, fedailiği ve fedakârlığı bahasına, bu güne kadar hür ve müstakil yaşayan, kendine kendinden gayri efendi tanımayan biz Türkler; milletlerin fedâkârlık imtihanı geçirdikleri bu gün nasıl tarafsız kalırız.

Şarklıların derdini istismar edenler :

Şarkta müstemlekesi olmıyan garplıların müstemlekesi olanlar aleyhinde propaganda yapmaları; asırlardan beri adet olmuştu. Zamanımızda fi'li ilk teşebbüsü ikinci cihan harbinde Faşist mihveri başında Japonya yapmağa kalkmış, yani şarklıların bu hıncından istifadeyi düşünmüş ve (şark şarklılarıdır) düstûrunu ortaya koyarak, bütün şarklıyı şarkta müstemleke sahibi garplılar aleyhine yardımına çağırmıştır. Fakat bu teşebbüse atom bombaları nihayet verdi. Netice ma'lûm.

Rusya, japonyanın emel edindiği şark efendiliği fikrine eskidenberi rakip ve muarızdı. Bu yüzden aralarında elli sene evvel muharebe dahi olmuş fakat japonların harbi kazanması ile bu dava bir müddet fi'li mücadele sahasından çıkmıştı. İkinci cihan harbinin neticesinde Japonların mağlûbiyeti ve fi'li mücadele sahasından çekilmesi üzerine Rusya; japonyanın yerine galip Amerikayı rakîb edinmiş, gerek Korede, gerek Çinde Amerikalıları şarklı, yerli ordularla yıpratmağı ve onu şarkta garpte komünizmin yayılmasına mani olamıyacak bir hale düşürmeğı hedef tutmuş olduğu görülüyor.

İmdi :

Kore meselesi mahali bir şimali, cenubî Kore meselesi değil Amerikanın yıkılması ve komünizmin bütün şarka ve garbe yapılması meselesidir.

Şimalî Korelilerin olsun Çinlilerin olsun, komünist olmaları; koministliğe meclûbiyetlerinden değil, garplıları şarktan atmak için Rusyanın uzattığı elden istifade içindir. Şarklıların gayeleri dünyada garplılarla eşit haklara sahip olarak yaşamak ve tahakkümden kurtulmaktır. Rusyanın emeli ise komünizmi yaymak ve şark-

ta japonyanın ve Amerikanın faal ve müessir mevkiini almaktır.

İşte :

Rusya bunun için bütün vesaiti ile şimalî Korelilere ve Çinlilere yardım ediyor. Şimalî Koreliler ve Çinliler de kendi hınc ve gayeleri için cenubi Korelilere ve cenup Kore barajını yıkılmaktan korumağa çalışan Amerikalılara ve Avrupalılara saldırıyor ve cidden fedakârane saldırıyor. Bu saldırışdaki şiddet ve fedakârlığın derecesi de gösteriyor ki Kore ve Çinlilerin davası pek esaslı ve Rusyanınkinden bam başka bir davâdır.

Rusyanın bu mevzu'da en büyük kazancı; Rus ordusunu yıpratmadan Çinin yüzlerce milyonluk halkını kullanarak Amerikayı yıpratmasındadır.

Türkiye :

Türkiye ne Koreli ne Çinli mevkiindedir. Ne Avrupalıdan Amerikalıdan hıncı veya gizli bir davası veya hesabı vardır. Ne de komünist veya Rusyaya peyk olmasına ma'nevî, ve tarihî imkân vardır. Türklerin ma'nevî ve tarihî şahsiyeti buna mani'dir.

O halde :

Türkiyenin tek yapacağı şey; Birleşik milletlerin müştereken önlemeğe çalışdıkları dünya felâketlerinde kendilerine fi'len yardımcı olmaktır. Ve bunu herhangi bir millete fenalık için değil, her milletin müşterek iyiliği için, dünyanın insanca yaşanır hale gelmesi için yapmaktır. Türklere yakışan budur. Allahın yer yüzündeki insanlardan ve insanlığın insandan beklediği de budur.

KURTULUŞ :

Kurtuluşa insanı ıstırap ve ihtiyac zorlar. Kurtarmağa da alâka zorlar. Alâka; mukaddes bir histir. İlâhîdir.

ve insaniyetin bağıdır.

Istrap bütün beşeriyeti birleşmeğe zorlamıştır. İslâmiyet devrinin iktizası da gayesi de budur. Allahda birleşmek, Allah yolunda iyilik azminde ve fazilette birleşmek, iyiliği yürütmekte, fenalığa karşı koymakta birleşmektir.

Bu birliğe beşeriyeti iki cihan harbi hazırlamıştır. Evvelâ Cemiyet-i Akvam ve sonra daha mütekâmili olan (Birleşmiş Milletler) Kurulu bu yola girmiştir. Bu; intibahın, Istraptan kurtuluş azminin, müşterek tezahürüdür. Büyük ıstırapların o nispette büyük neticesi ve semeresidir. Kore harbi de; müşterek fikrin filiyatta iş birliği sahasına intikalidir. Dünyanın fi'li sahada bu yeni hamlesi; beşer tarihinde muazzam bir hadise ve yeni bir müşterek devrin bir başlangıcıdır.

Eskiden kuvvetli milletler mazlumun malından ganimet, hisse almak için üşüşürlerdi. Şimdi kurtarmak için birleşiyorlar. İki cihan harbi de müstemleke tamamı ile dünyayı yakmış, ve Müstemlekesini kâfi görmeyenlerin mihver teşkil etmeleri yüzünden ileri gelmişti. Cihan harpleri dünyaya hükmetmek için harekete geçen bir milletin emeline bütün dünyanın karşı koyması demekti, bu harpler olmya idi ve o tahakküm sevdasında bulunan millet dünyaya hakim olaydı, dünya nizamı o müstevlilerin emrettiği nizam ve fikir olacaktı, istilâya uğrayanların da vazifeleri itaat ve perestışden ibaret kalacaktı. Buna hür milletler nasıl tahammül edecekti, nitekim Cenabıhak bu esasta kur'anıkerimde şöyle buyuyor :

(22 - Hac - 40) : «Eğer insanların bazını bazı ile Allah def etmemiş olaydı savmaa'lar, kiliseler, havralar, ve onlarda Allahın ismi çok zikrolunan camiler yıkılırdı. »

Allah; Muhammedîlik devrinde, [faaliyeti bütün dünyaya şamil olmak, ve bütün dünyanın gayesi olan emniyet ve medeniyeti tesis etmek üzere] rüşt sahibi insanların bir araya gelerek cemiyet kurmalarını ve dünyanın ıstıraplarından kurtuluşu için işbirliği yapmalarını emir buyurur ki bu babdaki âyeti kerimelerden biri şudur:

(3 - Ali-imran - 104) : « sizden [yani mü'minlerden] halkı hayra davet eden, hayırlı şeylerle emir ve fenalıktan nehiy eder bir ümmet [bir mü'min cemiyet] olsun. Öyle bir ümmetin [cemiyetin] efradı kurtuluş ve selâmete ericilerdir.»

İşte;

Birleşmiş Milletlerin [hadiselerin sevki ile] birleşmesi bu ilâhî iradenin ve tertibin neticesidir. Onlar; muayyen gaye için, muayyen şartlar içinde birleşmişler ve iyilikde, yani Allah yolunda insaniyete hizmet ve dünyanın imar ve islâhı azminde birbirleriyle yarış yolumdadırlar. Nitekim kur'anikerimde şöyle buyuruluyor:

(5 - Mâide - 51(48)) : «Ey insanlar sizden her biriniz için bir şariat ve meslek-i mahsus kıldık. Eğer Allah murad etse sizi bir tek millet kılardı lâkin sizi imtihan için muhtelif ümmetler kıldı. Hayırlarda musabaka ediniz [yarışınız] cümlenizin mercii Allah-ü taalâdır. »

Diğeri :

(49 - Höcerat - 13) : «Ey insanlar, biz

sizi bir erkek ve dışıden halk ettik. Bir-birinizi bilip tanıyasınız ve tanınasınız için sizi tâfeler ve kabileler kıldık. Muhakkak Allah indinde ekreminiz en ziyade takvâ sahibi olanınızdır [iyiliği esirgemiyen fenalıktan sakınanınızdır]. »

Diğeri :

(2 - Bakara - 150(148)) : « Her kesin ona yüzünü doğrulttuğu bir cihet [kıble] vardır. Ey mü'minler siz hayırlarda müsabaka ediniz her nerede olursanız olunuz Allah cümlelerinizi cem' edip toplar. »

Hür Demokrasiler Birliğine dünyayı bir kurtuluşa götürmek ve ıstırabından kurtarmak ve dünyada fenalıkları önlemek emrinde kur'anikerimin gösterdiği yolda işbirliğine esas olacak âyeti kelimelerden bazıları da şunlardır :

(58 - Mücâdele - 9) : «Hayır ve takvâ ile [yani iyiliği yürütmek, fenalığı durdurmak esasında] meşveret edin.»

Diğeri :

(8 - Enfâl - 74(73)) : « Kâfirler birbirinin velîsi oldukları halde siz birbirinize dost ve yardımcı olmazsanız yer yüzünde fitne ve büyük fesad olur. »

Diğeri :

(19 - Meryem - 96) : «İman eden ve iyi işler işleyenler için Allah aralarında muhabbet kılar. »

Diğeri :

(8 - Enfâl - 64(63)) : «Ve mü'minlerin kalplerini birleştiren O dur. »

Diğeri :

(3 - Al-i imrân - 110) : «Siz insanlar arasına çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz. İyi şeylerle emir ve fenalıklardan nehiy eder Allaha iman eylersiniz. »

Harbe mecburiyyet hasıl olursa :

Din; bilcümle harekâtta sulh ve emniyet teminini esas gaye tutar, ve bu uğurda mecbur kalınırsa harbi zaruret olarak kabul eder. Bu zaruret sırf tedafiidir.

Müdafaa edilecek şey; insanlığın mukaddes haklarıdır. İnsanların hürriyetidir. (İ'lâ yı kelimetullah); namı altında girişilecek olan mücadeleler; bu maksatla girişilmesine mecburiyyet hasıl olacak harplerdir. Müdafaa harbi; yalnız doğrudan doğruya tecevüze uğrayan için meşru' ve zarurî olmaz. Dünyada haksızlığa uğrayan bir zümre dolayısıyla bütün insanları da mükellef kıtan zarurî bir mahiyet alır. Tecavüze uğrayana yardım; Allah yolunda şer'î bir mecburiyettir.

İnsana insanlık haklarını Allah vermiştir, ve bunun yer yüzünde emniyetini Allah tekeffül etmiştir. İmdi hakikatte kurtarıcı Allah'tır. Ve insanlar bu yolda Alla-

ha hizmet ederler. Netekim her millet, her insan; Allahın yer yüzünde askerleridir. Bu askerler İlâhî imdat ile ve kurtarıcılık ile mükelleftir. Hattâ yalnız yaşayan insanlar değil, cennetteki müseffa ruhlar ve melekler dahi aynı hizmetin unsurlarıdır.

İşte mukaddes müeyyideleri :

(48 - Fetih - 4) : «Göklerin ve yerin bütün askerleri Allah-ü taalânındır. »

Diğeri :

(37 - Safât - 173) : « Askerimiz galip gelecektir diye ilm-i ezelmizde hükmümüz sebkât etti. »

Diğeri :

(58 - Mücâdele - 22) : «Allah onlardan [müeyyed mü'minlerden] ve onlar da Allahdan razı olurlar. Onlar; Allahın askerleridir. Agâh olun ki Allahın askerleri kurtuluşa ve selâmete erenlerdir. »

İmdi :

Her kurtarıcılığa memur mahlûk, Allah tarafından faaliyete geçirilmiş onun bir askeridir. Bugün Allahın kurtarıcılık işi için her millet Koreye koşuyor Türkler de böyle koşmuştur. yakında âyeti kerimelerde göreğimiz mukaddes esaslara göre her mazlumun imdadına koşmak, mazlumu zalimin elinden, pençesinden kurtarmak; en mukaddes vazifedir. Peygamber efendimizin vazife ve memuriyetleri esası da kurtarıcılığa dayanır ve o temelde yükselir.

İşte kur'anıkerimdeki müeyyidesi :

(7 - A'râf - 157) : «O nebiyyi ümmî [hazreti Muhammed] onlara iyilik etmeği emir ve kötü işlerden [onları] nehiy eder. İyi şeyleri onlara helâl, fena ve kerih şeyleri onlara hâram kılar. Omuzlarındaki ağır yükü [tahakkümü, istibdadı, ağır teklifleri, haksızlıkları] kaldırır üzerlerinde bulunan zincirleri ve bukagıları, [esaret zincirlerini, hürriyete ve insanlık haklarına mugayir tahditleri ve sıkıştırıcı kayıtları boyunlarından] çıkarır.

İşte o Nebi'ye iman ile onu tevkîr ve ta'zim eden ve düşmanlarına karşı [risaletini ifâya mani' olacıklara karşı] ona yardım eyliyen ve onunla beraber nâzil olan nûra [Kur'âna] tâbi' olanlar necâta ve kurtuluşa erenlerdir.»

(158) : « Yâ Muhammed de ki : ey insanlar ben sizin cümledeniz Allahın Resûliyim. »

Son âyeti kerime önünde duralım acaba bu âyeti kerimenin kastedtiği meram nedir.

Bütün insanların Müslüman dinine girmesini mi kastediyor? hayır. Bu manâyı kassetse Allah öyle yapardı. Bütün insanlar bugün bir tek dinde birleşirdi. Dinde gaye; iman ve ameldir. İman değişmez esasa dayanır. Amel beşerî tekâmül safhalarına göre hududunu genişletir. Kendini yalnız cemaatı içinde ve cemaatine karşı mü-

kellef safhadan çıkarır. Bütün insanları cemaati efradı gibi kardeş telakki etmek mükellefiyetine girdirir. Bu devrede insan her insan ile dayanışarak ve yardımlaşarak yaşamak safhasına girmiş olur. Her mü'minin birbirinin Allah için velâyetini deruhde ettiği, iyiliğe sevkedip fenalıklardan sakındırdığı bir hayat devresine girmiş olur. İşte Müslümanlık bu devreyi; Musevî ve Hıristiyan cemaatlerine açmıştır. Ve Muhammedilerle dünya çapında işbirliğine onları çağırmıştır. Dünyadaki esir insanları hürriyete kavuşturmak, tahakküm altında ezilenleri demokrat bir hayata erdirmek işine çağırmıştır. Yani Allah yolunda müşterek hizmete çağırmıştır. Ve yine onlara gerek yer yüzünde gerekse göklerde bulunan bütün mahlukların Allah hizmetinde ve Allahın kurtarıcılık işinde Allahın askerleri olduğunu söylemiştir.

Mukaddes müeyyideleri görölmek üzeredir :

KOREYE ASKER SEVKETMENİN DİNİ CEPHESİ

Koreye asker göndermemizin dinî cephesini mütalâa ederken, ve din bakımından bir mükellefiyetimiz olup olmadığını araştırırken evvel emirde şunları iyice bilmiş olalım ki :

1) İslâm dininde Müslüman olmayan milletleri Müslüman olmağa mecbur etmek için harp açmağa izin yoktur.

2) Kâfirlere yani putperestlere karşı dahi sırf putperest yani kâfir olduklarından dolayı da harp açmağa ve onları zorla dine sokmağa izin yoktur.

3) İslâm dini; sulh ve müsalemetin muhafazasına ve insanlarla iyi geçinmeğe âzami derece itinayı emreder. Hattâ Mekke putperestleri tarafından eskiden yapılmış olan bir takım haksızlıklardan dolayı onlara karşı bile kin güderek, fırsat kollayarak hinc almaktan ve herhangi bir suretle tecavüzde bulunmaktan Müslümanları Allah meneder. Ve tarihî menfî hatıraların güzel muamele ve muaşerete tesir etmesine mani olur. Yani Allah dünyayı gittikçe iyileştirmek, muaşereti islâh etmek gayesini Müslümanlık devrindeki insanlara emreder.

Tecavüz ve taaddîden, sulhu bozmaktan sakınmak
esasındaki Allahın emirleri

(16 - Nahil - 92) : « Bir kavmin diğer kavimden daha çokluk olmasından azlara gadr etmeyin. »

Diğeri :

(5 - Mâide - 9(8)) : «Allahın [sulhu, müsalemeti muhafaza ve tecavüzden, her nevi haksızlıklardan men esasında olan] emrine itaat edenlerden [olun] adaletle şahitlerden [cemiyet hayatının hak ve adalet üzere cereyan etmesine gözcü] olun. Bir kavme şiddetli hincınız sizi adaletsizliğe sevk ile günahkâr etmesin. Adalet edin ki bu takvâya daha yakındır. »

Kâfirlere karşı dahi tecavüz ve haksızlık memnu'

(5 - Mâide - 3(2)) : « Mescid-i haramdan

Kâbeden] sizi men eden kavme [putperestlere] şiddetli bugzunuz [hıncınız] onlara tecavüz ve taaddî ile sizi vebale sokmasının hayır ve hasenât ve takvâ üzerine birbirinize yardım ediniz. Zulüm ve günah üzerine yekdiğerinize muîn [yardımcı] olmayınız. Ve Allahtan sakınınız. »

Putperest kâfirlere iyiliğe bile müsaade var

(60 - Mümtahine - 8) : «Sizinle Din için mukatale etmiyen ve sizi diyarınızdan çıkarmıyanlara hayır etmekten, iyilik etmekten, Allah sizi nehiyetmez. Allah adalet edenleri sever. »

Hatta hüsnü muamele emri var

(17 - Esrâ - 54(53)) : «Kullarıma söyle, kâfirlere güzel muamele etsinler. »

Harp zarûreti

Allahın dinine göre harp zarûreti iki halde kaçınılmaz bir mahiyet alır.

Bir taraf; diğerk tarafın silâhlı tecavüz ve baskınına uğrarsa:

1) Tecavüze uğrayan taraf hak ve hürriyeti müdafaa için,

2) Tecavüze uğrayan taraf kendini müdafaa edemeyecek derecede bir azlık ise azlığı çokluğa karşı müdafaa için

İşte ı'lây-ı kelimullah için edilecek harbin mahiyeti bu iki esâs'a dayanır.

Yani

Allah din vasıtasıyla dünyada bir emniyet nizamı kurmuştur. Bu nizamı bozacak olanlara karşı açılan harp; Allah hakkının muhafazası harbi demek olur. Zira kulların insanlık haklarının muhafazasını Allah üzerine almıştır. Ve bunun temini emrinde gökteki mübarek ruhlar Allahın iradesi ile ve yerdeki insanlar din emri ile hareket ederler.

Din emri de şunlardır :

(2 - Bakara - 190) : «Sizinle mukatale edenlerle [size saldıranlarla] Allah yolunda mukatale ediniz ve taaddî etmeyiniz [harp vesiyesi ile haksızlık etmeyiniz] zira Allah taaddî ve tecavüz edenleri [gayri insanî hareketi, haksızlığı, zulmü] sevmez. »

Harp müsaadesi ve mecburiyyeti

Dinde harp müsaadesi; kayıt ve şarta tabidir. Ve bu müsaade ihtiyarî mahiyette değildir. Ancak mecburiyet halinde kullanılır ve zaruret halinde de harp mecburîdir. Aksi halde bir millet ya kendi hakkından feragat etmiş veya başka bir millete yapılan haksızlığa, tecavüze göz yummuş demek olur. Her iki hal dahi dinde meşru değildir.

Zira dinde :

Emperyalist harp yoktur. Memnudur yani başkaları zararına bir menfaat elde etmek maksadile harp etmek

yoktur. Fakat haksızlığa, dünyada adaletsizliği ikameye, kalkanlara karşı harp mecburidir.

Meselâ: Bir millet kendi arazisini genişletmek için komşu milletin arazisini zapta kalkamaz. Tıbkı bir şahıs kendi tarlasını genişletmek için komşusunun tarlasına tecavüz edemeyeceği gibi. Din bahsında hak ve adâlet mefhumunda ferd ile millet farkı yoktur. Bir ferdin yapamayacağını millet de yapamaz ve bir ferdin yapmakla mükellef olduğu şey'i millet de yapmakla mükelleftir.

Netekim Peygamber Efendimiz; **«Maktul düşmenin en fenası; mücerred memleket zaptetmek için, açılan bir harpte ölmektir.»** buyurmaktadır.

Yine Peygamber efendimiz:

«Kendin için ne istiyorsan başkaları için de onu iste, kendin için ne istemiyorsan başkaları için de onu isteme» buyurmuştur.

İmdi. Kuvvet, ve insan çokluğu bir millete pervasızca hareket için hak vermez bilâkis kuvveti ve çokluğu nispetinde dünyada hak ve adâletin muhafazası mükellefiyetini ona tahmil eder, ve kuvvetini bu esasta kullanmasını ona emreder. Din budur.

Binaenaleyh ne vakit zulma uğramış, insanlık haklarından mahrum edilmiş bir zümre Allaktan kurtuluş dilerse [ki o mustariblerin durumu dünyanın her tarafından işidilir,] işte o vakit harp zarurî olur.

Peygamber efendimiz: **(Harbi aramayın fakat o sizi arar bulursa sebat edin)** buyurur.

Niçin Kore harbine iştirak ediyoruz :

Çünkü: Hürriyet için birleşen milletler bizi vazife-ye çağırıyor.

Çünkü: Allah; mazlumların imdadına koşmağı emrediyor.

Ve Cenab-ı-Hak kur'an-ıkerimde mazlumları kurtarmak mükellefiyetini şu âyeti kerimelerle mü'minleri mükellef kılıyor :

Harp müsaadesi ve dayandığı sebep hakkında âyeti kerime:

(22 - Hac - 39) : « Zulme uğramaları sebebiyle mukatale edenlere müşriklerle [zulm edenlerle] kıtale [harbe] izin verildi. Muhakkak Allah onlara [mazumlara] nusret etmeğe kaadirdir. »

Yukarıdaki âyeti kerime doğrudan doğruya zulma uğrayıp harbe mecbur kalanlar hakkındadır, fakat başkaları da zulma uğrasa her mü'mine imdat ve kurtarıcılık için harp mecburi ve zaruridir, işte misali:

Kur'ânı kerîmden :

(4 - Nisâ - 73(75)) : «Size ne oldu ki Allah yolunda harp etmezsiniz halbuki erkek ve kadın ve çocuklardan bir takım zaif ve âcizler: (Yâ Rabbî bizi ehli zalim olan bu şehirden çıkar. Ve bize nezd-i ülûhiyyetinden bir velî ve bir yardımcı gönder) derler. »

İmdi :

(4 - Nisâ - 72(74)) : «Ahireti [şehitliği] dünyaya tercih edenler Allah yolunda [yani mazlumları kurtarmak, insanlık haklarını temin etmek yolunda] düşmanla [zalimlerle] harp etsinler. »

Milletler arasında hakkı müdafaada imdad mükellefiyeti :

(49 - Höcerat - 9) : «Eğer mü'minlerden iki tâife birbiriyle mukatale [harp] ederlerse aralarını ıslah eyleyin. Eğer biri diğeri üzerine tasallut ve tecavüz ederse Allahın emrine boyun eğinceye kadar o tecavüz edenle mukatale edin eğer o; Allahın emrine inkiyad ederse aralarını adaletle ıslah eyleyin ve adaleti iltizam edin. Allah adalet edenleri sever.»

Bu âyeti kerimeden anlıyoruz ki Müslümanlık devrinde yani insanların siyasî ve mânevi rüşde erdikleri olgunluk devrinde bütün dünyada sulh ve müsalemeti korumak her kes için, her millet için ilâhî bir vazifedir. Her insan bu esasta ilâhî bir mükellefiyet taşımaktadır.

İşte yukarıdaki kurtarıcılık harbi (î'lâ yi kelimetullah) esasında en mühim bir vazifeye temas ediyor ve Şimdi heman dercedilmek üzere olan bir âyeti kerimde aynı esasa yani harbe mecbur kılacak hallerden birine misal teşkil ediyor.

(9 - Tövbe - 14(13)) : «Ahd ve yeminlerinden dönen ve Resûlü yurdundan çıkarmağa azm eden [Din hürriyetine müsaade etmeyen ve yaptığı muahedeye riayet

etmeyen] bir kavim ile mukatale etmezsiniz. [Harbe girmezsiniz] onlar evvel emirde size karşı [harbe] başladılar. Yoksa onlardan korkarmısınız halbuki Allah korkulmağa daha ziyade müstahaktır. Eğer mü'minlerden iseniz onlardan korkmayın Allahtan korkunuz. »

Her harbin mukayyed olduğu
şart ve sulh gayesi

(8 - Enfâl - 63(61)) : «Eğer onlar sulh ve müsalemete meylederlerse sen de meylet [Allahın; hakkı, adaleti ikame etmek muradından gayrı bir fikre, hisse uyarak harbi uzatma] ve Allaha tevekkül eyle.»

Demek ki:

Her harp bir zarurettir. Bu zarureti ihdas eden taraf tutma, tecavüze nihayet verirse yapılacak en mühim iş kan dökümüne, tahribata nihayet vermek ve bir an evvel ziyanların telâfisi çaresine bakmaktır.

Sulh isteği

Her isteğe, her fikre hakim olacak

Peygamber efendimiz : (**-el-sulh Seyyid-il-ahkâm**) yani (**Hükümlerin efendisi sulhtur**) buyurmaktadır.

Kur'an-ı kerîmde de Cenab-ı-Hak : (Eğer onlar sulh ve selâmete meylederlerse sen de meylet) buyurmaktadır. [8 — Enfâl — 63(61)]

İmdi :

Meşrû gaye; harp vasıtasıyla bir tarafı yıkmak, yağma etmek, yer zaptetmek, bir tarafa tahakküm etmek değil sulhü kurtarmaktır. Sulhu kurtarmağa hiç bir çare, hiç bir yol kalmadığı zaman ve sırf hakkı müdafaa için harbe izin vardır. Ve buna hususî maksatların karışmaması lâzımdır.

Mesela: Harp; para kazanmak için yer kazanmak için değil, kin, hınc, intikam tatmini için değil, topyekûn bir milleti sefil ve zelil kılmak için değil, bir takım meşrû olmayan emelleri, gizli istekleri düşmana zorla kabul ettirmek için değil ancak hakkı ve hak olanı kurtarmak için yapılırsa meşru' olur. Ve haksız taraf sulha meylettiği takdirde derhal mukabele edilir, haksız bahanelerle harp uzatılmazsa meşru' olur. Sulhun bir saat evvel akdi; her iki tarafın da tahripten kurtuluğu demektir. Matlub hakkın ve selâmetin istikrarıdır.

İşte mukaddes müeyyidelerinden bazısı:

İnsanın kıymeti

(5 - Mâide - 35(32)) : «Kıyas veya yer yü-

zünde fesad ikâ sebebi olmıyarak [meselâ Koredeki bir hadise sebebi ile olmıyarak] bir nefsi katleden sanki bütün insanları katletmiştir. Bir insanı ihyâ eden de sanki bütün insanları ihyâ etmiştir. »

İyiliğin kıymeti

(10 - Yûnûs - 20) : « İyi iş işliyenlere ziyadesiyle iyi bir mükâfat vardır. Onların yüzlerini ne toz bürür ne de horluk [zillet] kaplar. İşte bunlar cennetliktir. Orada dâim kalacaklardır.

Selâmete İlâhî davet

(2 - Bakara - 208) : «Ey mü'minler cümleliz birden selâmete giriniz. Ve şeytanın adımlarına tabi' olmayınız. »

Harp; gayrı meşru' yani haksız ve adaletsiz sebeplerle uzatılırsa meşruiyetini kaybeder, Allahın en gazab edeceği bir mahiyet alır.

Bir ilâcın lüzumu kadarı şifa ve fazlası nasıl zehir ise harp dahi öyledir. Harp iznini fenaya kullananları harpte gayrı insanî muamelelere tevessül edenleri harbi hususî maksatlarla uzatanları, meşrû' hadleri tecavüz edenleri, fazla tahribata sebep olanları Allah görür. İnsanlar bilmeseler ve onlardan sormasalar bile Allah bilir ve Allah mutlaka sorar. Zira tahribat Allahın mülkünde yapılmıştır. Ölenler, ıstırap çekenler, ocağı sö-

nenler, insanlık izzeti çiğnenenler Allahın kullarıdır. Allah her şeyin hesabını görür. Allahın Allahlığı iktizası budur.

Emniyet te'minatı

Müşriklerden bile esirgenmiyecek

Bu esasta Kur'ânı kerîmin örnek emirleri

(9 - Tövbe - 7(6)) : « Eğer müşriklerden biri gelip senden (aman) dilerse, himayeni isterse ona himayeni ve amanını ver.»

İzahı :

(Aman dilemek; uğradığı tehdiye veya tasalluta karşı emniyet dilemektir. Emniyetin iktizası himayedir. Himaye; icab ettirirse himaye edeni harbe kadar götürür, Bu harp meşrû'dır. Ve binaenaleyh bu harpte ölenler şehittir.

Demek ki Allahın dünyâda istediği emniyettir, Dinli olsun dinsiz olsun herkesin emniyet içinde insanlık haklarına malik olarak hür yaşamasını Allah istemektedir.

Rakib telkinatı :

Bazı ecnebler rekabet gayretiyle islâmiyetin kılıç Dini olduğunu, gayesi; her Dini yok edip kendini yalnız bırakmak olduğunu söylerler. Böyle olaydı bin üç yüz senedenberi müslüman memleketlerde yaşayan Mûsevîlerden ve Hıristîyanlardan eser kalmazdı. Halbuki onların en vicdan hürriyeti ile yaşadıkları yerler müslüman memleketleri olmuştur.

Osmanlı devletinin en kuvvetli devirlerinde, Avrupa milletlerinden; kendisinden himaye ve yardım dileyenler olmuştur. Bütün Osmanlılar bu arzulara muvafakat etmişlerdir. Bunun neticesi olarak mecburiyyet hasıl olunca harp dahi etmişlerdir. Elbetteki onlar bu yolda açacakları harbin meşruiyyetini ve bu harpte öleceklerin şehit olacaklarını bilerek bu karara varmışlardır. İmdi dünyada himaye fedakârlığı kadar şerefli, asîl ve insanî, yani İlâhî bir hizmet olamaz, Çünkü bu; sırf Allahın rızası ve insanlığın şerefi için yapılan bir harekettir. Bu hareketin iktiza ettirdiği fedakârlık ne kadar büyük olsa da madem ki bir milletin o derecesi elinden gelmektedir. O zaten onunla mükelleftir. Dünya yüzünde Allaha arzı hizmet eden, insanlığı yükselten (İ'lây-ı kelimetullahı) en mukaddes bir insanî vazife telâkki eden milletlere ne mutlu, işte hakikî şeref, hakikî itibar onlarındır. İnsan sevgisini tâ yürekten kazanacak olanlar da onlardır. Hak ve halk dostu onlardır.

İ'lây-i kelimetullah

(İ'lây-ı kelimetullah) ın lûgatta ma'nası; (Allah ; kelimesinin yüksek tutulması) dır. Gayede ma'nâsı; insanlık haklarının korunmasıdır. Zira insana bu mukaddes hakları; Allah vermiş ve onun korunmasını Allah tekeffül etmiştir. Hak hakkı ile halk hakkı; birbiriyle temelde birleşen ; ancak lafızda, ta'rifde, vasıfda ayrılan bir küldür, Allah; insanı kendine hizmet için, dünyaya şerefli bir unsur olarak getirmiş, onu mükerrem kılmış, her şeyi onun için yaratmış ve dünyayı ona şeref ve hizmet sahası kılmış ve bunun şartlarını Din ile tayin etmiş ve böylece kendi yüksek yolunu göstermiştir. Allaha hizmet; dünyada iyiliği yaşatmak, fenalığı men etmek, in-

san şerefini muhafaza etmektir. İyiliğin hedefi; hak ve halk hukukuna riayet ile insanların kardeşçe emniyet içinde yaşaması, birbirine dayanır ve yardım eder halde medeniyyete çalışmasıdır. İlk şart aralarında hak ve adaletin carî olmasıdır.

Fenalık; hak ve adalete muhalif tecavüzlerdir. Halbuki bu tecavüz; Hak hukukuna riayetsizliktir. Zira insan hukukunu esasta Allah üzerine almıştır.

İnsan hukuku demek aynı zamanda Allahın vekâlet ve kefalet ettiği hukuk demektir. Nerede insanlar haksızlığa zulme uğrarsa orada ı'lây-ı kelimetullah için yardıma koşmak mü'minlere ilk iş olur. İmdi ı'lay-ı kelimetullah o kadar mühim bir vazife ve dünya şumul bir iştir. Hangi milletten ve cinsten olursa olsun mazlum zümrenin kurtarıcılığı her mü'minin uhdesinde İlahî bir mükellefiyettir.

Bu esaslara göre :

Kore harbine gidenler gazîdir. Harpte vefat edenler şehitdir ve işte gazîlikle şehitlik mükafatını tevsik buyuran Kur'anı kerîm ayetleri :

(3 - Al-i imran - 146) : «Enbiyâdan ne kadarı kendileriyle beraber olan bir çok tabi'leri ile Allah yolunda mukatale [muharebe] eylediler. Ve kendilerine isâbet eden musibetlerden ve güçlüklerden u-sanc ve âcizlik göstermediler. Zaafa uğramadılar. Düşmana zillet göstermediler. Allah; musibetlere sabır ile sebat edenleri sever.»

Diğeri :

(4 - Nisâ - 94(96)) : « Allah yolunda [hak için uğraşan] mücahidlere Allah tarafından yüksek dereceler, rahmet ve mağfiret vardır. Cenâb-ı hak magfiret ve merhamet edicidir. »

Allah yolunda çalışanların kıymeti

(3 - Al-i imrân - 140) : «Biz bu günleri [harp günlerini] insanlar arasında tedavül ettiririz. Bu ; Allahın iman edenleri [hak ve adaletin dünyada muhafazası esasındaki Allahın muradına arzı hizmet edenleri] temyiz buyurması [ayırması,] sizden şehidler edinmesi içindir. Allah zalimleri sevmez. [zalimlere karşı koyanları adaleti koruyanları sever.] »

GAZİLİK VE ŞEHİDLİK

(47 - Muhammed - 4) : « Allah; kendi yolunda [dünyada hak ve adaleti koruma uğrunda] öldürülenlerin amellerini asla beyhude kılmıyacak.»

(5 ve 6) : «Allah onları doğru yola götürecektir ve hallerini islah edecek kendilerini tanıttığı cennete koyacaktır.»

Diğeri :

(2 - Bakara - 155(154)) : «Allah yolunda katl olunanlara [harpte ölenlere] ölümler demeyiniz. evet onlar hayattadırlar. Ve lâkin siz onu idrak ve akıl etmezsiniz. »

Diğeri :

(3 - Al-i imrân - 169) : «Allahın yolunda katl olunanları mevtalar zan etmeyiniz. Öyle ki onlar hayatta olup Rabları yanında rızklanırlar. [Cennet ni'metleriyle ikram ve izaz olunurlar].»

(170) : «Cenab-ı hakkın fazıl ve kere minden verdiği şeyle sevinç ve ferah içindedirler. [Harpte] katlolunmıyarak arkalarından kendilerine erişemiyen Din kardeşlerine ve akrabalarına; korkulacak, hüzne sebep olacak hiç bir şey olmadığını müjdelemek isterler. »

(171) : «[Şehidler] Allah tarafından ni met ve inayet ile müjdelenirler. Ve Allahın mü'minlerin ecrini zayi etmediğine kanaat hasıl ederler. »

Mecruhlar hakkında

(3 - Al-i imrân - 172) : «O mü'minlerdir ki [Uhud muharebesinde] yaralandıktan sonra Allah ve Resûlünün davetine ica-

bet ettiler, [onlara] iyilik işliyen ve muhalefeden sakınanlara büyük ecr-ü mükâfat vardır. »

G a z î l e r

(3 - Al-i imrân - 113) : « Onlara halk [müşrikler] sizinle harp etmek için toplanmışlardır. Onlardan korkunuz dediler. Bu söz onların [müslümanların] imanlarını artırdı ve bize Allah kâfidir ve ne güzel vekîldir cevabını verdiler.

[Düşman ne kadar çokluk olursa olsun Allah bize yeter dediler]»

(174) : « Onlara bir fenalık hasıl olmaksızın Allahın inayet ve ni'meti ile [gazilik şerefi ile yerlerine] döndüler ve Allahın rızasına tâbi' [olmuş] oldular. Cenâb-ı hak pek büyük inayet ve kerem sahibidir. »

Dünya işbirliğinde

İMANIN İKTİZASI :

(3 - Al-i imrân - 200) : «Ey mü'minler ibadet ve taatin meşakkatlerine; size isabet eden belâ ve musibete ve harbin şiddetlerine sabır ve sebatla cehd edip uğraşın, ve hududlarda düşmana karşı bek-

çi olun ve Allaha ittikâ edin tâ ki kurtulûşa ve selâmete eresiniz. »

Diğeri :

(5 - Mâide - 3(2)) : «Hayırlı ve güzel işler, ve takvâ [iyiliği yürür kılmak fenalıkları durdurmak] üzerine birbirinize yardım ediniz zulüm ve günah üzerine yekdiğere yardımcı olmayınız.»

Diğeri :

(4 - Fussiet - 33) : «Allah-ü taalâyâ [hizmet için iş birliğine davet eden] ve iyi işler işleyib ben de müslümanlardanim [Allahın iradelerine kendini teslim edenlerdenim] diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır.»

Diğeri :

(2(22) - Hac - 78) : «Ve Allah yolunda cihad edin. O sizi insanlar arasından ihtiyar etti. [Kurtarıcılık hizmetine seçti.]»

Diğeri :

(9 - Tövbe - 42(41)) : « Ve Allah yolunda [hakkı müdafaa için] mallarınız ve nefislerinizle [bedenen] cihad ediniz. Bu sizin için hayırlıdır. Bundaki fazileti bilmeniz.»

Allah rızası her tama'ın üstünde

(2 - Bakara - 207) : «Ve yine [mutlu]

F.4

insanlardan Allahın rızasını isteyerek [Allah iradesinin yer yüzünde tahakkuku hak ve adaletin te'sisi uğrunda] nefsini feda eden de vardır. »

Diğeri :

(20 - Ankebût - 69) : «Şunlar ki bizim rızamız için uğraşırlar, onları elbette yolumuza götürürüz [gayelerine erdiririz] Allah iyi iş işliyenlerle beraberdir. »

Diğeri :

(22 - Hac - 37) : «Allahın rızasını talep eden iyilik işleyicilerini müjdele.»

Dünya iyilerin eline, geçecek ve dünyaya iyilik hâkim olacak

(21 - Enbiyâ - 105) : «Yer yüzüne sâlih kullarım varis olacaklar.»

NETİCE

Bu yazıların ne gibi mübhem esasların tahlili maksadı ile yazıldığını; yazının başlangıcında on beş maddelik bir soru cedvelinde hülâsa etmiştik. Şimdi o onbeş sorunun cevaplarını veriyoruz :

Buraya kadar gördüğümüz Kur'ânı kerîm ayetlerinden ve izahlarından anlamış oluyoruz ki :

DURUMDAKİ HUSUSİYETE GÖRE :

1) Kore yolu dahi bir Allah yoludur.

Binaenaleyh :

2) Koreye asker sevki: (î'lây'ı kelimetullah) emir ve mükellefiyyeti hududuna giren ve iktizasına uyan bir harekettir.

Ve :

3) Kore harekâtına iştirak; cihad ve gazâ mahiyetinde mukaddes vazife cümlesindedir.

Anın için :

4) Korede vefat edenler şehitdir. Sağ kalanlar Allah yolunda hizmet etmiş şerefli gazilerdir.

DURUMDAKİ UMUMİYETE GÖRE :

5) Birleşmiş milletlere aza olmaklığımız hem meşrû ve hem de zarurîdir. Dışında kalmak; tehlikeli ve tesadüflere kendimizi terk etmekten ibaret bir gaflet olur.

6) Dünyada fenalıkları durdurmak, iyilikleri yürütmek üzere birleşmek; Allahın emri iktizasıdır. İmdi Birleşmiş milletlerle işbirliği ederek müşterek fedakârlığa girmemiz hem meşru'dur, hem zarurîdir. **Muhakkak ki dünya, ıstıraplardan kurtulmak için insanlık ideali taşıyan insanlara muhtacdır. İnsanlık ;** insanlara alâka demektir. Alâkanın iktizası yardım ve fedakârlıktır.

Birleşmiş hür milletlerin; karşısında buldukları tehlikelerden korunmak, emniyyet ve selâmete girmek için evvelâ, ideal olan bu maksadla birleşmek, işbirliği etmek, bu mukaddes gaye uğurunda fedakârlığı göze almak, külfeti paylaşmak zarureti vardır. Nimet külfetden sonra gelir. Ve külfettir ki o ni'mete hak kazandırır.

7) Dinimize göre: dünya cemiyetine alâkasız kalmak, infıradcı siyaset takibetmek mümkün değildir. Zira Dinimiz bütün insanları Allaha hizmete çağıran, ferdlere ve milletleri tesanüd ve teavün esasında nizamlıyan, insanlık

haklarını bu nizam içinde emniyet altına alan bir dünyaya nizamıdır. Dinimiz; bir olan Hak Dinin son safhasıdır. Allaha imanın bütün beşeriyyete yayıldığı son devrede, yani putperestlerin hakimiyeti sona erdiği devrede dünyaya gelmiştir. İşte onun için bütün dünyaya hitabetmiştir. Ve müşterek bir hak ve hürriyet devri açmıştır. Ve bu maksatla mü'minlere müttahid bir cemiyet halinde işbirliğini emretmiştir. Yeni dünyada, yani bu cemiyetde infiradçı, alâkasız, hodgâm zümrelere yer yoktur. Zira mü'min kitlenin kendini ayıracağı putperest millet yoktur. Müslümanlık devrinde birlikten gayrı mü'minlere çıkar yol yoktur. Nasıl Allah'ta birlik mevcut ise; Allah yolunda da birlik ve beraberlik şarttır. Çıkar yol budur.

İmdi :

8) Dinimize göre: dünyanın her hangi bir noktasında her hangi bir zümreye yapılacak tecavüz ve zulme karşı müslümanlar alâkasız kalamaz. Buna alâkasızlık; Allaha alâkasızlık demektir. Zira; her insanın hak ve adalet üzere hür ve emniyet içinde yaşaması hakkını; Allah te'sis etmiş ve Allah tekeffül etmiştir.

Yer yüzünde bunu te'mine vasıta olacak olanlar; Allaha sadık ve insanlığa bağlı mü'minlerdir. Mü'min demek inanan demektir Allaha ve Allahın emirlerine inananlar Allah yolunda her fedakârlığı ederek sadakat gösterirler, hıyanetten sakınırlar yalnız fenalık işlemek hıyanet değildir. Fenalığı önlemekte alâkasızlık, vazifesizlik dahi hıyanettir.

9) Kur'ânı kerim; mü'minlerin iyiliği yürütmek, fenalığı kaldırmak hususunda iş birliği etmelerini ve ancak bu esasta birbirlerine yardım etmelerini emrediyor. Fenalığı yürütmek, iyiliği men etmek gibi şer ve fesad

işinde Allah mü'minleri birbirine müzaharet ve yardımdan kat'iyetle men ediyor.

SİYASET BAKIMINDAN :

10) Türkiye; coğrafi bakımdan iki kıt'anın ve denizlerin birleştiği yerde ve büyük küçük milletlerin göz diktiği sahada ve aynı zamanda kıt'adan kıt'aya akın yapacak orduların geçidleri üzerindedir. Türkiye, uyanık bulunursa ve ölümü göze alırsa burada yaşayabilecektir. Ve ancak bu şart ile de dost ve müttefik bulabilecektir.

Türkiyenin ihtiyacı emniyetedir. Fakat bugün dünya milletlerinin hiç biri tek başına kendi kuvvetine güvenerek ve kenara çekilerek emniyette yaşayabileceğini ummuyor. onun için emniyetsizlik milletleri gurublar teşkiline mecbur etmiştir. İmdi dünyaya hak ve adaleti ikame edecek veya müşterek hakkı koruyacak bir cemiyet bulup katılmak Türkler için en tabî ve zarurî ideal bir harekettir. Ve Türkler elbetteki öyle bir cemiyete bütün varlığı ile müzaharet edecek ve onun yaşamasına ve muvaffakiyyetine çalışmayı kendi hayatî menfaati sayacaktır. Ve ancak bu suretle de hakikî dostlar ve müttefikler kazanmış olacaktır. İmdi: Birleşmiş milletler arasına girmek, Birleşmiş milletlerin Kore işinde giriştiği müsellağ harekete iştirak etmek; Türkler için en tabî ve zarurî bir harekettir. Ve bu ona; birleşmiş milletlere ne derece faideli bir uzuv olduğunu gösterecek bir fırsattır. Türkiyenin esas menfaati; birleşmiş milletlere kıymet, değer, ifade etmek, ve karşılığına hak kazanmaktır.

İmdi :

11) Türkiye bu siyaseti takip ediyor ve Birleşmiş

milletlerin en değer taşıyan ve müşterek işe en ziyade yarayan, milletlerden biri olmak azmini güdüyor.

12) Bu siyaset zarurîdir. Başka türlüsüne seyyal, istikrarsız, renksiz siyasete zamanın tahammülü ve Türk ahlâkının da müsaadesi yoktur.

13) Bu siyaset Dinimizin emirlerine uygundur. Hilâfına hareket için Dinde açık kapı da yoktur.

Din; ahlâk demektir. İyi niyyet ve samimî muamele demektir. Medenî hayatın şartları ve ebedî sulhun temelleri de bunlardır.

MİLLÎ SİYASET :

14) Türkiyenin dış siyaseti fırka siyaseti değildir. Şuura dayanan mantikî ve millî bir siyasettir.

15) Bu siyasetin değişmesi; dünyadaki umumî siyasetin değişmesine bağlıdır. O değişmedikçe Türkiye siyaseti değişmez.

Türkiyenin millî siyaseti dünyanın iki cepheye bölündüğü günden başlar. Bunun mebdei birinci cihan harbidir. Türkiye; fedakârlığı ile kendi haklarına hürmet ettirmek yolunu bulmuş ve tutmuştur. Ve bu yoldaki azmi; onu yok olmaktan korumuştur. Ve böylece kazandığı itibar; ikinci cihan harbinde de onun mevkiini sağlamlaştırmış ve Birleşik milletlere, işe yarar kıymetli bir uzuv olarak iltihakına yol açmıştır. Türkler bunun fi'lî delilini Koreye asker sevki ile göstermiştir. Koredeki askerlerimizin gördükleri güzel iş de, Milletler arası mevkiimizi büsbütün kıymetlendirmiştir. Görülüyor ki her şeyin neticesi fiiliyata ve bu da fedakârlığa dayanıyor. İmdi Türklerin yaşamak için ölümü niye göze aldıklarını hadiseler herkese açık anlatıyor. Fakat her fedakâr insan gibi Türklerin de Allahtan dilediği; ebe-

dî sulha kavuşmak, emniyyetin teessüs edeceği bir güzel dünyada bütün insanlarla kardeşce yaşamaktır. Artık fedakârlığı harplerde değil muhabbetin, şefkatin, güzel alâkaların İlâhî yolunda, insaniyyet sahasında yapmaktır. Bütün dünya ile beraber insanlığın tadını, emniyyetin tadını doya doya tadmaktır. Allah cümleye müyesser kılsın âmîn.

FİHRİST

Sahife

- 3 — Kore harbi ile alakamız, Kore harbinin mahiyeti ve şehidlik keyfiyeti hakkında fikir cereyanları
- 5 — Hak ve batıl davası
- 6 — Müslümanlığın dünyaya açtığı devir
- 12 — Din mefhumu ve gayesi
- 13 — Din bakımından Kore harbi
- 14 — Coğrafi mevkiimizin ehemmiyeti ve iktizaları
- 15 — Dünyanın bugünkü durumunda milletlerin tabi' tutuldukları kıymet ve ehemmiyet ölçüsü
- 16 — Birinci cihan harbi arifesinde gördüğümüz acı muamele
- 19 — İkinci Cihan harbinde tarafsız kalabilmemizin sebebi
- 19 — Koreye gitmemizin icabları
- 21 — Bu günkü dünya ve ictimaî alaka mükelleffiyetleri
- 23 — Kore meselesinin esası ve iç yüzü
- 25 — Şarklıların esas dertlerini istismar eden devletler
- 26 — Türkiyenin milletler arası durumu
- 30 — Harp mecburiyeti

- 33 — Koreye asker sevkinin Dini mahiyeti
34 — Tecavüz ve taaddîye karşı ve sulhun muhafazası hakkında Allahın emirleri
35 — İyi muaşeret mükellefiyeti [Allah putperestlere bile iyi muameleyi emretmekte ve iyilik yapılmasını men etmemektedir.]
35 — Harp zarûreti
36 — Harp müsaadesi; mecburiyetle mukayyetdir
38 — Harp müsaadesinin dayandığı sebep
39 — Milletler arası yardım mükellefiyeti, [âme hukukunu müdafaada imdad mükellefiyeti]
40 — Her harbin mukayyed olduğu insanî şartlar ve sulh gayesi esas
41 — Sulh gayesinin, her isteğe, her temayüle, her fikre, hakimiyeti şartı
41 — Dinde bir insan hayatının ehemmiyetde bütün insanlar hayatı ile ölçülüğü
42 — İyiliğin büyük kıymeti
42 — Selâmete İlâhî davet
43 — Emniyet te'minatı
44 — İ'lâ-yi kelimetullah
46 — Allah yolunda çalışanların kıymeti
46 — Gazilik ve şehitlik hakkındaki âyet-i keîmeler
47 — Mecruhlar hakkında
48 — Gazi mutluluğu
48 — Dünya işbirliğinde imanın iktizası
49 — Allah rızası; her tamain üstünde
30 — Dünya iyilerin eline geçecek ve dünyaya iyiler hakim olacak
50 — Netice

İlâhiyyat Kültür Te'lifleri Basım ve Yayım
Kurumu neşriyatının tevzi ve perakende
satış yerleri

Toptan tevzi yeri

Yeni postahane arkası — Aşir efendi caddesi —
İmar Hanı 3 ücû kat No. 23 Kurumun idare
merkezi, Telefon 26948

Perakende tevzi yeri

İstanbulda

Aukara Caddesi — No. 62
1 — İbrahim Hilmi Kitabevi

Galatada

2 — Kitap ve gazete bayii: Ali Akbaba Karaköy
meydanı Galiçi Han altı No. 34

Fiati 50 Krş.